

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Városi közgyűlés.

Pécs, 1896. szeptember hó 10

Mintha csak a július 30-ki robbanás ismétlődésétől tartottak volna városatyáink, olyan csekély számban üldögéltek a közgyűlési terem padjain, amikor ma Kardos főispán a közgyűlést megnyitotta. Az igaz, hogy a tárgysorozat a mily hosszú, olyan unalmas is volt, de már azért is érdemes lett volna megjelenni, hogy meghallgassák a főispán megnyitó beszédét, a melyben ékes szavakkal parentálta el a Köszl-féle katasztrófa áldozatait s az elismerés palmáját kiosztotta mindazoknak, kik az áldozatok sorsán adományaikkal és önfeláldozó tevékenységükkel segíteni siettek. Egy hja volt mégis a jól megérdemelt köszönetnyilvánítás hosszú listájának, s ez az, hogy kimaradt belőle a megemlékezés azokról, akik a köteles elővigyázat és ellenőrzés elmulasztása által lehetővé tették, hogy városunkban ilyen világraszóló esemény megtörténjék, s ezzel alkalmat szolgáltatnak az emberbarátoknak, városunk orvosi karának, gyógyintézeteinek, tűzoltóságának stb. oly kiválóan fényes szolgáltatásokat tehetni.

A katasztrófáról való megemlékezés okozta nyomott hangulatot a tárgysorozat elején bejelentett miniszteri leiratok derítették fel, mert ezuttal nem volt köztük megtagadó egy sem s így örülhettek a

városatyák, hogy a kegyes kormány szabadon engedi őket önkormányosodni játszani. Viszonzásul ezért aztán a városatyák meg is mutatták, hogy nem élnek vissza ezzel a szabadsággal és simán engedték a tárgysorozat egyes pontjait lepörgetni, azokat pedig, a melyeknél bárkinek is valami ellenvetése lehetett, egyszerűen levették a napirendről s elintézésüket elodázták arra a boldogabb időre, amikor már a nagyhatalmu polgármester is harcképes lesz és sorra döntögetheti az ellenvetéseket, mert a mai közgyűlés még nem tisztelhetette körében Aidingert, aki még nem szabadult ki egészen a flastromok feszélyező kötelei alól.

A központi temető, az ipartestület telke, a Pollák-féle ház eladása, a korcsma-és kávéházi szabályrendelet, a felső-vámház-utcai óvoda, a kórház-utca megnyitása, sőt némi tekintetben a Kondor-féle polgári iskola kérdése is mindazokhoz a tárgyakhoz tartoztak, a melyekről a közgyűlés azt határozta, hogy majd máskor fog határozni.

A legjelentősebb tárgyak, a melyek fölött érdemileg határozott a közgyűlés, a bányatelepi szénbányász iskola s a belvárosi plébánia vizitájának módosítása voltak. Az előbbire készséggel szavazott meg a közgyűlés tizenhatezer forintot meghaladó összeget, mert ezzel alsóbb néposztályunk gyermekeinek részére oly intézet létesítése vált lehetővé, a mely azoknak tisztességes

életpályát biztosít s a bányaművelés körül a külföldi elemek alkalmazását nélkülözhetővé teszi. Múltán meg is illeti ezért a dunagőzhajózási társaság érdemes igazgatóját, Wiesner Rajmárt, az az elismerés, a melylyel az iskola kezdeményezése és létesítése körüli fáradozásai fejében a közgyűlés neki adózott.

A belvárosi plébánia vizitájának rendezése is némi anyagi áldozatot igényelt, de szívesen szavazta meg ezt egyhangulag a közgyűlés, mert ennek fejében végre kivihető lett, hogy az istentisztelet nyelve a város központján is kizárólag a magyar lesz.

A pécs-miholjáci vicinális vállalat is próbált szerencsét s a már megszavazott 100.000 frton kívül új 100.000 forintocskát kért, mert hát a drávai hid, a mely egyuttal közuti hid is lesz, nagyon sokba kerül. Mintha bizony a hid költségei nem lettek volna már számításba véve akkor, a mikor az első százezer forintot kérték. No de a közgyűlés meg is emberelte magát s a pénzügyi bizottság javaslatára azt mondta, hogy újabb áldozatokra nincsen pénz.

Végül főjegyzőnknek egy új találmányát kell megörökítenünk, a melyet a törvényhatósági átiratok elintézési módja körül eszelt ki. Torda-Aranyos megye a földadó leszállítása ügyében, Zólyom megye az anyakönyvezés egyszerűsítése tárgyában

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Miria.

— A „Pécsi Figyelő“ esetedti tárcája. —

(Vége.)

— „Boldogtalan vagyok — folytatta — azt hittem, életem nyugalma lesz, ha Roileeba jöhettek, ebbe a remek Roiléeba, ahol Miria van. Soha sem szerettem még, pedig már kijöttem abból a korból, mikor az ember első szerelemről beszél. Ez bennem most fejlődött, ez a rajongó, első szerelem. Szerettem Miriát, és ő hideg hozzám, mint a sir, kelletlenül, alig egy pár szóval válaszol, ha beszélek vele. És én mégis szeretem. Engedjen meg egy kérdést, mi füzi önt Miriához!?”

— A barátság, mely az egész családhoz fűz, kapcsol Miriához is, szóltam őszintén, mintha ezzel egy embert adnék vissza az életek.

Lateriére megragadta kezemet és megölelt „köszönöm, barátom, köszönöm.”

Szóltalanul sétálgattunk a parkban, aztán aludni tértünk.

Kora reggel talpon voltunk már. Gyönyörű látványt élveztem. A kastély mögötti térségen állt a fényes vadásztársaság, a vadászlegények alig birták tartani a türelmetlen,

szilaj, habzó lovakat. A hegyek mögül lassan lassan fölkel a nap és aranyos sugarait elbontotta az egész tájon.

Mindenki várta türelmetlenül a jeladást. Végre megszólalt Fontmarquet gróf kurtje, csengőn, hatalmasan adta a jelt. Felszállottunk a lovakra. A vadászok szilaj vágatással röpültek előre.

Mi, akik nem vadásztunk, lassabb lépésben mentünk az erdő felé. Öten voltunk.

Elöl mentek Du Brellier grófnő Fontmarquet gróffal.

Hárman utánuk, Miria remek, fehér lován, fekete lovagló öltözékben, balról én, jobbról Lateriére.

— „Ön nem szokott vadászni Jenő?”

— „Nem; már én csak az ecsetemmel járok és festek inkább.”

— „Érdemesebb is, mondá Lateriére, festeni, aki tud, Roiléé vidéke épen festő ecsete alá való. Nincsen olyan pontja, olyan kis helye Roiléé-nak, mely ne volna remek alkotása a természetnek. És változatos. Majd zöldű mező, odébb erdő, mögötte kéklő hegyek, magam is szeretném festeni őket. De nem értek hozzá. Inkább élvezem, inkább szemimmal gyönyörködöm benne; aztán hozzátette: és emlékemben festem le, ha elmegek innen, ne feledhessem ezt a vidéket soha-soha. És itt mintha maga-magának felelt volna: És ki feledheti Roiléét?”

Ránéztem Miriára, kerestem szemeiben

azt a dacot, gőgöt. Nem találtam ott azt, a helyett láttam, hogy elmereng, mintha Lateriére szavaiban keresne valamit . . .

Elértünk mind az öten egy tisztáshoz, honnét gyönyörű kilátás volt a kastélyra.

— „Bocsánat, hölgyeim és uraim; én itt most hivatásomnak fogok élni. Lefestem a kastélyt, és így egy ideig el kell hagynom önöket.”

— „Aztán a festményt emléktől elviszem — mondá Lateriére.”

Letültem festeni, Roiléét a parkkal és benne — Miriát emlékezetemből. Mit szól majd Miria a képhez, meg fogja-e engedni ekkor is, hogy Lateriére emléktől elvigye azt.

A társaság folytatta útját.

— „Adjon jelt, Lateriére kurtjével, hogy a vadászokat el ne téveszszük.” — Lateriére elővette kurtjét.

— „Miria, ön fél velem lenni? Válaszolja és ha tényleg úgy van, mint én sejttem, a kegyetlen valót, akkor én rögtön eltávozhatom innét. Ha nem volna olyan kegyetlen irányomban, érezhetné kicsit, hogy egy embernek fáj az olyan nő hideg lenézése, mint az öné. Legyen nyugodt. Még ma eltávozom önöktől. Csak egyre kérem, ne tartsa el teljesen magától, tartsa meg emlékezetének egy picit zugában, hogy van egy Hanry Lateriére is a világon, akit ön gyűlöl, mert nem tud olyan udvarias, léha, könnyelmű

a kormányhoz intézett felirataiknak pártolását kérték. Nos ezek oly dolgok, amelyek nem pártolni lehetetlen, de a kormánynak mégis alkalmatlan lehet az ily tartalmu feliratok tömeges érkezése. Majorossy főjegyző tehát azt indítványozta, hogy a közgyűlés ezeket pártolólágtudomásul vegye, s a közgyűlés ehhez képest határozott, mely határozat annyiban mégis hiányos, hogy elfeledte ezeknek az átiratoknak sürgős levéltárba tételét is elrendelni, mert így még megeshetik, hogy elkéssetten érkeznek oda, a hová őket érdemes főjegyzőnk szánta.

Magáról a közgyűlés letoltságáról a következő részletes tudósításban számolunk be:

*

Nagy nehezen verődött össze negyvenkét városi polgár, akik, miután Kardos Kálmán főispán pont 9 órakor a terembe lépett, egymásután bevonultak a közgyűlési terembe és szép lassan elhelyezkedtek. Valami 5 percig zajgott a még meg nem nyitott közgyűlés, de midőn a főispán látta, hogy újabb elkéssettek egyáltalában nem akarnak jönni, a következő beszéddel nyitotta meg a közgyűlést:

„Igen tisztelt közgyűlés! (Halljuk! Halljuk!) Rendkívüli hosszú idő után van szerencsém ismét üdvözölni a t. közgyűlés tagjait. Okát nagyon jól ismerik és magyarázatát abban a szerencsétlen katasztrófában találják, mely megrázkódtatta egész társadalmunkat, mely átrezgett minden rétegen, az egész hazán, az egész Európán, számos áldozatot követelve, sok bűt és bánatot hagyva hátra.

Ez alkalommal azonban megnyilatkozott a jótékonykodás. Igazi emberbarátok, városunk emberbarátai segítségére siettek Pécs városának. Frigyes főherceg mint első sietett nagyszabású adományával és a legmelegebb hangú részvényt nyilatkozatával. Biedermann megyei nagybirtokos ezer forintos adományával nyomban követte. Azt hiszem, hogy egyhangulag elfogadják, ha indítványozom, hogy a nagylelkű adakozóknak köszönetet szavazzunk; mert habár az életet vissza nem adhatták, de igen sok könyvet törültek le a gyorsan küldött segítséggel.

lenni, mint a többiek, az ugynevezett nagyurak.

— Jöjjenek gyorsabban, olyan lassan jönnek, amott látom a társaságot — szólt hátra Du Brelliére kisasszony. Fontmarquet, fujja meg a kürtjét. Fontmarquet belefújt a kürtjébe, a hegyek százszorosan visszaadták és egy perc múlva elérték a vadászokat.

— „Őnök szépen elmaradtak, nem is kíváncsiak a mi hatalmas zsákmányunkra — mondá Albocaint marquis. — A te hatalmas zsákmányaidat, szerelmes marquis-m, már rég ismerjük, nevetett Lotariére.

Es az egész társaság nevetett. Még Miria is mosolygott.

Csak Albocaint maradt komoly, oda tüzetett Lateriérezhez és egész hivatalos, komoly arccal kérdé:

— „Komolyan mondod ezt Lateriérez?”

— „Tréfa barátom, de neked egy szerelmi kaland zsákmánya többet ér minden vadászati zsákmánynál.”

Erre már Albocaint is elmosolyodott és elvágtatott vissza La Flése baronesse-hez, ki már türelmetlenül várta.

A társaság megpihent és vadászat utáni hatalmas étvágygyal látott hozzá az ebédhez. Körülbelül délután két óráig ültek együtt.

Fontmarquet gróf újjólágtanekelt kürtjével, a társaság haza indulni készült.

Mikor a tisztáshoz értek, még mindig festettem. Be akartam fejezni a képet.

Ez alkalommal köszönet, valóban mély köszönet illeti a városi kórház összes személyzetét, Pécs város katonai és egész orvosi karát, valamint az irgalmas rendházat. Fel akarom használni az alkalmat, hogy az igen tisztelt irgalmas rend főnökének köszönetet szavazzak, midőn egyben megragadom az alkalmat, hogy a jótékony rend a napokban ülte százéves emlékülennepét, őszinte szívből üdvözöljük . . .

Záray Károly: Én is kívánok elismerést, elismerést azoknak a bátor, halál-megvetést tanusító férfiaknak, a városi tűzoltóknak, akik a mentés munkálatainál oly önfeláldozólag működtek közre, különösen a testület élén álló Reeh György kapitánynak és Selényi rendőrbiztosnak; mert ezek bizony megérdemlik a hatékonyabb elismerést is.

Troll Ferenc: A méltóságos főispán ur még nem fejezte be előadását . . .

Kardos Kálmán főispán: . . . Az elmúlt időszak alatt tartotta József főherceg leánya, Mária Dorottya főhercegnő eljegyzését. Ezen a családi ünnepélyen a város közönsége sem hiányozhatott üdvözlésével, azt hiszem, hogy ezt a közgyűlés most tudomásul veszi. (Éljen!)

A királyi kegy nem régiben ismét felénk fordult, midőn a közgyűlésnek egyik érdemes tagját kitüntette, midőn Wiesner Rajmárt a Ferenc József renddel feldisizitette. Eltekintve egyéb bokros érdemeitől, a mi szemünkben az az ő legnagyobb érdeme, hogy az egész ügykezelésbe behozta a magyar nyelvet és előidézője volt annak az áldásos és jó viszonyoknak, hogy ők, az idegenek most már valósággal magyarokul tekintessenek, a kik évek óta közöttünk élnek.

Meg kell még említenem, hogy a legközelebbi közgyűlés még e folyó hó végén, legkésőbb a jövő hó elején fog megtartatni. Kérem ezután a tárgysorozat felvételét. Mielőtt azonban tovább mennénk, indítványozom, hogy Reeh György rendőrkapitánynak és Selényi biztosnak köszönet szavazzassék. (Helyeslés.)

Miniszteri leiratok.

Majorossy Imre főjegyző vette át ezután a szót és a lehető leggyorsabb tempóban pörgette a tárgysorozat teteleit szép egymásutánban. Rövid egy óra alatt szerencsésen elfogyott a tárgysorozat fele.

— Megbocsátanak, hogy elhagytam önöket és hogy nem jöhetek még, de ma különösen érdekeset festek.

A társaság tova vágtatott. Lateriérez Miria mellett volt, nem beszélhettek, mert a lovak vad sebességgel siettek előre. De Miriát ismét kedves szeretetreméltóságának derűjében láttam . . .

De otthon, mikor fölért szobájába, letepte magáról ruháját és beledőlt karosszékébe. Csak most, egyedül lévén, látta, hogy szenved. Miért gyűlölte ő ezt az embert olyan sokáig? És miért tudta őt megváltoztatni az a rövid pár óra, melyet együtt töltöttek. Pedig alig egy pár szóval mondá el érzelmeit. Ott állt képzeletében ez az ember, amint bucsuzott tőle. Érezte magában, hogy nem üres beszéd ez, a mit Lateriérez mondott; látta maga előtt egész valóságában őt, nem azt a Lateriérezt, az aranyembert, a pénzembert, hanem az érzékeny, szerető Lateriérezt, ki megérdemli, hogy szeressék.

Nem tudta tartóztatni könyeit — sirt. Midőn kiomlottak a könyei, összeszedte minden erejét. Kereste, vajjon gyűlöli-e ezt az embert. Nem érezte azt. Látta maga előtt ezt a komoly, szép férfit, aki inkább eltávozik attól, a kit szeret, nehogy ennek boldgatlanságot szerezzen jelenlétével. — Mást érezett. Hogy tisztelti ezt az embert, a ki neki szemébe meri mondani, hogy többnek tartja

A miniszteri leiratok valamennyien tudomásul vétettek. Ezek közül főlemlitendőnek tartjuk a helypénzszedési díjszabályzatot, melyet a miniszter oly utasítással hagyott jóvá 1897. december 31-éig tartó érvénynyel, hogy már a jövő év elején terjeszse föl újra a tarifát.

A közgyűlésnek ama régebbi határozata, mely kimondja, hogy a nyugdíjra jogosult városi tisztviselőknak az 1895. esztendő három évnek számittassék be a nyugdíjukba, továbbá hogy a nyugdíjjogosultsággal nem bíró városi alkalmazottaknak a f. évi június havi fizetésük kétszeresen adassék ki, — ezekre nézve az intézkedés a tanács részéről időközben már megtörtént, s mivel a miniszter is hozzájárult jóváhagyásával, — a tanács a maga és a tisztviselők részéről a legforróbb köszönetét nyilvánítja a közgyűlésnek.

Az anyakönyvi hivatalnál az irnoki állást időközileg a főispán helyettesítés utján töltötte be; mivel azonban ez az állás élet hosszigan való választás utján töltendő be, a választás határidejéül a jövő közgyűlés határnapja kitűzetik.

Bányásziskola.

Wiesner Rajmár érdeme, mert ő ini- ciálta a dolgot, hogy a D. G. T. hozzájárulásával bányász-iskola létesíttessék a bányatelepen. A pénzügyminiszterrel folytatott tárgyalások során a tanács abban állapodott meg, hogy a szükséges telket és épületet a város fogja adni. Mivel a telek ugyanis rendelkezésre áll, csupán az épület költségeiről kellene gondoskodni, a mely a tervek alapján 16.407 frt 27 krral van előirányozva.

Időközben a pénzügyminiszter kijelentette, ha hogy ezt a költséget a város közgyűlése megszavazza, úgy már az idén létesíti az iskolát, a mennyiben a D. G. T. által ideiglenesen felajánlott iskolai épületbe kinevezi a tanárokat és a rendes oktatást már a jövő hó folyamán megkezdeti.

Egyhangulag megszavazták.

Központi temető.

Még a múlt közgyűlésből kapott a tanács utasítást arra nézve, hogy a sátoztábor és katonai lövölde közt elterülő, mintegy 46 holdnyi terület a központi temető céljaira megvásárlandó. De mivel a tulajdonosok igen magas árt követeltek, a kérdést a tanács más-

magát az ő rangujainál. Imponált neki jellemével, komolyságával . . .

Aztán fölkel karosszékeből; egész nyugodtan, erősnek érezte magát. Vastag határozott. Meg akarta mutatni Lateriéreznek, hogy ő is nő, a kinek szíve van. Erős elhatározással ült kis íróasztalához, papírt vett elő, melyre egy szót irt: „Maradjon.”

Lateriérez ezalatt szintén tépelődött magában. Fájt neki még így is elválni ettől a helytől, hová azt hitte a boldogság fűzi.

Készülődni kezdett az utra, midőn ajtaján kopogtak. Inas lépett be.

— A nagyságos urnak Miria vicomtesstől.

Lateriérez egy aranyat adott az inasnak. Mit irhat neki Miria?! Talán látni sem akar, midőn elmegyek és így küldi bucsuzását?! Fölszakította a levelet. Rátapadt szemével erre az egy szóra: „Maradjon.” Nem volt benne más, és ő még sem tudott elválni ettől a szótól. Hisz ebben mindene, élete nyugalma, boldogsága benne volt, Mert hisz Miria irta ezt, ki nem sokkal elébb még hallgatagon beleegyezett bucsuzásába.

Engem haza hívtak. Egy hónapra kellett elhagynom Roiliéet. Fájdalommal bucsuztam el most, midőn éreztem, hogy itt nagy boldogság fog beköszönni.

— Egy hónap múlva eljövök ismét — mondám Miriának.

— De ha hívom, eljön hamarabb is.

képpen nem tartja megoldhatónak, mint ki-sajátítási eljárás útján. Ezt azonban a kereskedelmi miniszter nem engedélyezte, és csakis abban az esetben jelentette ki hozzájárulását, ha legalább is a bizottsági tagok kétharmad részének többsége által, névszerinti szavazással hozatik erre nézve megfelelő határozat.

Mint hogy azonban sem a múlt, sem a mostani közgyűlésen a városatyák ily számmal nem jöttek össze, ez a tárgy a jövő közgyűlésre tétetik át.

Czirják Ignác felszólalásában kijelenti, hogy ejtse el a közgyűlés az egész ideát; mert az utcainálás az új temetőhöz rengeteg áldozatokba kerül. Lehetne talán ezt a dolgot a keleti részen is létesíteni, ami által 60.000 frtot bizonyosan megtakarítanánk, mert ottan jó ut áll rendelkezésre.

Kardos Kálmán főispán: Majd az érdemleges tárgyalásnál tessék ezt előhozni; hisz most úgyis levettük a tárgysorozatról.

A sétatéri kioszk.

Ide s tova egy éve lesz, hogy készen áll a tényleg 6336 frtba került sétatéri kioszk, de azóta, dacára a két ízben is megkísérelt árverésnek, bérlő nem jelentkezett. Okát ennek a referens főjegyző abban találja, hogy a tanács ott sem a bornak, sem a sörnek kiszolgáltatását nem engedte meg, nem pedig azért, mert ez azon a helyen az erkölcsi érzületet sértheti. Most a közgyűlés bölcsességére bizza a tanács, hogy megengedi-e a sörmérést, vagy sem. (Felkiáltások: Nem engedjük!)

Eizer János: Próbáljuk meg, adjuk oda valakinek ingyen, vagy csakély, teszem évi 10 frt díjért. Ha ki tud jönni. majd idővel ez a jövedelem is fejlődni fog.

Többek hozzászólása után elhatározták, hogy a tanács kísértse meg a harmadizben való árverezést az eddigi feltételek mellett.

Az ipartestület telke.

A pécsi ipartestület házépítés céljaira a várostól ingyen területet kér. A főmérnök javaslata alapján legalkalmasabbnak látszik a mostani mértékhtelestítő és a jelenlegi major helyén lévő telektömbből 400 önlvi területnek a jelzett célra leendő kihasítása; azonban ez csak akkor lesz eszközölhető, ha a major át lesz helyezhető, ami ismét csak akkor lehetséges, ha az új vágóhid felépül. Ebben az esetben a major a mértékhtelestítő

hivatallal egyetemben a mostani vágóhid helyére kerül, és így a major helye parcellázható lesz. Itt kapna astán egy 400 öles parcellát az ipartestület. No de hiszen arra van még ideje várni...

A közgyűlés a referens indítványát magáévá tévén, elvileg kiutalványozza a telket, ha t. i. megüresedik a mostani major és az új vágóhid felépül.

A Pollák-féle ház eladása.

Tekintettel, hogy az apáca-utcai Pollák féle ház az érték 4%-át is alig hozza meg, régebben elhatározottat, hogy ez a ház árverés útján értékesíttessék. Mivel azonban kétszeri árverés eredmény nélkül folyt le s időközben két elfogadható ajánlat is érkezett be, — a jövő közgyűlés fog intézkedni névszerinti szavazással, vajjon ez a ház kinek adassék el?

A gyámügyész segédje.

Egy régebbi közgyűlési határozat megengedte, tekintettel a felhalmozódott anyagra, hogy a gyámügyész mellé 600 frt évi fizetéssel egy év tartamára kiegészítő alkalmaztassék. Ez az egy év immár lejárában van, de a restancia még nem enyészett el. A közgyűlés tehát meghosszabbította egy félévvel a segéd alkalmaztatását és 300 frt járandóságát az árvatartálékalapból folyósíttatni elrendelte.

Canonica visita.

Még 1887-ben kérelmezte a város közönsége a megyés püspöktől, hogy a bel és budai városi plébániákban az egyházi beszédek és énekek nyelve kizárólag magyar legyen; azonban ez a közhaj csak 1895-ben teljesedett be.

Szükségessé vált ennél fogva a canonica visita megváltoztatása is, melyet a kiküldött megyés bizottság a következőkben terjeszt elő, a melyet a tanács is elfogadásra ajánl.

A belvárosi plébánia állandó jövedelmét képezte és képezni fogja a jövőben is Sándor nagyprépost által hagyományozott 7078 önlvi kertterület a krajcáros laktanya szomszédságában, melynek évi jövedelme 100 frt, ugy azonban, hogy ezek adóját a mindenkori plébános a sajátjából tartozik fedezni.

A plébánosnak eddigi járuléka volt 2400 frt. ugy azonban, hogy ebből tartozott ellátásban részesíteni káplánjait. Ezenfelül a város

fixesen a ezután káplánok járandóságára 400 frtot, stóla-váltás címén 200 frtot.

Jövőben a plébános évi járandóságát összesen 3300 frtban javasolja megszabni a tanács.

A kántor fizetése eddigévi évi 280 frt volt, jövőben ez 300-ra emeltetik.

A sekrestyés szabadlakáson kívül jövőben is az eddigi 250 frt fizetés élvezetében marad meg, otyasütés címén 12 frtot, ruhamosásért 24 frtot kap évenként. Énekes gyámsisért 50 kr., kis ravatalért 1 frt, nagy ravatalért 2 frt, legnagyobb ravatalért 3 frt, két haranggal való harangozásért egy halott után 50 kr., 3 haranggal 75 kr., 4 haranggal 1 frt lesz a járandósága jövőben is, a lélekharang meghuzásáért mindenkori huss kr. jár.

A ministráns gyermekekről a plébános tartozik gondoskodni, a mely címen jövőben is évente 120 frt lesz a járandósága.

Együttal a templom szükségleteinek fedezése céljából a harangozási díjak is fölemeltettek, nevezetesen: halottra 2 haranggal való egyszeri harangozásért 2 frt 50 kr., 3 haranggal 4 frt, 4 haranggal 6 frt.

Ezek a díjak azonban a templom pénztárát illetik.

Mint hogy ugy a plébános, mint a káplánok a városi pénztár terhére nyugdíj-igénnyel nem bírnak, a javaslatot a közgyűlés egyhangulag elfogadta azzal, hogy az a jövő 1897. január 1-vel érvénybe lép; továbbá hogy legközelebb a budai külvárosi plébánia ügye is hasonlólag rendeztessék.

A siklósi utca gyalogjárója.

Tudvalevőleg régebbi közgyűlési határozatból kifolyólag az egész siklósi-utca kocsiútja aszfalt-burkolatot kapott. Ezzel az utcarendezéssel kapcsolatosan a gyalogjáró kőburkolatát természetesen el kell távolítani. Mint hogy ennek a visszahelyezése 698 frt költségbe kerülne, továbbá az ottani háztulajdonosok is óhajtják az aszfaltos járdát, a közgyűlés elfogadta azt a tanácsi javaslatot, mely szerint a siklósi-utca járdái is aszfalttal burkoltassanak be 6436 frt költséggel, a miből kétharmadrészt az illető háztulajdonosok meg fognak téríteni.

Sikertelen pumpolás.

A dolni miholjáci vasut engedményesei miként a vármegyénél, ugy Pécs városánál

megtekintett mindent a szobákban. Egy helyen tovább időzött. Henry íróasztalánál. A fölött volt egy festmény: Festett címer volt ez rámban. A címer alatt állott: a „Laterière d' Ouvenbaine de Torrière“ hercegi család címere.

Miria felsikoltott és beledőlt Henry karjaiba. Midőn magához tért, el kezdte feddni Hanryt.

— Te nem is szóltál erről.

— Nem Miriám, ennek régi története van. Nagypám egyike volt a leggazdagabb főuraknak, Laterière d' Ouvenbaine de Torrière Henrik herceg. Élete végén elszegényedett, nem maradt semmije, ugy hogy apámnak herceg Laterière Albertnek nagypádnál kellett napszámban dolgozni. Szegény volt, dolgozott, de hogy ki volt, mi volt a származása, azt nem mondta el senkinek. Astán kiment Amerikába velem 5 éves gyerekkel. A többit te is tudod.

— Hát te herceg vagy és éltél mint Hanry Laterière.

— Igen, kedvesem, és tudtam is. Tudtam előkelő, fényes körökbe jutni. De es mind semmi. Hiszen az én legdrágább kincsemet is mint Laterière Hanry szerestem meg és átölelte Miriát.

Miria szőke fejecskéjét odahajtotta vőlegénye vállára:

— Bocsáss meg, Hanry, bocsáss meg...
Felsenburg Emil.

— Az ön parancsára azonnal indulok vissza.

Laterière pedig a levelet eltette és más nap Miriához készült.

— Köszönöm Miria — mondá — Fájdalmas volt nekem az ön hallgatag megegyezése bucsuzámhoz. Talán soha semmi se lesz fájóbb ennél, de annál boldogabb vagyok most arra az egy szóra, melyet levelében írt. Hisz az ön közelében lenni, nekem gyönyör, önt látni nekem édes boldogság. — Laterière látta azt a hívó, édes mosolyt Miria ajkain, mely még várt egy szóra, mit még nem mondhatott ki sohasem. És kimondta.

— Küldjön el, üzzön el, Miria, én szeretem önt az első legédesebb szerelemmel. Nem kívánhatom Öntől ezt, csak mosolyt lássak ajkain, csak egy pár jó szót hozzám. Szeretem, nagyon szeretem, susogta és megcsókolta Miria hófehér kis kezét.

— Laterière — szólalt meg halk hangon Miria — nem szükséges, hogy régi érzelmeimről beszéljek. Eltemettem azokat már akkor, midőn elhatároztam hogy itt fog maradni. Ekkor, a mit Ön irányában éreztem, tisztelet volt, ez az érzélem most is él bennem, de most hatalmasabban fejlődik ki egy másik, az igazi boldogság, szerelem érzelme. Szeretem, szeretem Laterière, mint Ön szeret, az első szerelemmel. A két ifju lélek összeölekezett ekkor ebben az egy szóban szerettek. Laterière magához ölelte Miriát és forró,

hosszu csókok susogtak édes, megérdemelt boldogságról.

Mind a ketten egyszerre tekintettek a Miria szobájának egy része felé. Ott függött a falon a kép: a kastély és a parkban Miria, széles florentin kalappal, virágokkal ékítve.

— Most már mind a kettőnké a szép festmény: És nekem már nem kell emlékebe elvinnem téled, Miriám.

Még nem telt el két hét, hogy Roiléeből eltávoztam, levelet kaptam onnét. Valami kellemes sejtélem fogott el. Fölbontottam. Ez volt benne:

Kedves Árnnyai!

Megkértem, mikor bucsuztunk, hogy ha hívom, eljön. Ön szerezte meg az én boldogságomat, önnek köszönhetem azt, hogy egy olyan férfi lehet az enyém, mint Hanry Laterière. Kimondhatatlan boldog vagyok. Jöjjön rögtön. Egy hét múlva lesz az eljegyzésünk, önnek, mint a kinek része van abban, hogy én boldog vagyok, nem szabad távol maradnia.

Miria.

Ismét Roiléeban vagyok. Gyönyörködöm. Ilyen nagy, véghetetlen boldogságnak, mint Miriáé és Hanry é, ki ne örült volna szívből, öszintén?!

Bejártuk egy nap a kastélyt. Még Laterière lakosztályát is. Miria nagyon kíváncsi volt rá. És tetszett neki. Hogyne! egy boldog, szerelmes menyasszonynak. Alaposan

is szerencsét próbáltak, hogy a már megszavazott támogatás legalább is 50%-kal emeltesse föl. Mivel Pécs város közgyűlése erre a célra már régebben megszavazott 100.000 kemény forintokat értéktelen törzsrészvények ellenében, de mivel a városnak felesleges pénze nincs: a kérelem egyhangulag elutasított. „A mi sok, az sok” — mondotta a bajusza alatt egy különben jámbor városatyja, midőn a főispán kimondta az elutasító határozatot.

Az éjjeli muzsikálás.

A korcsmák, sörházak és pálinkamérésekről készített szabályrendelet, a mely egyszer már megfordult a közgyűlés előtt, került ezután sorra a az előadó főjegyző est en block elfogadásra ajánlja, mert miniszteri minta szerint készült.

Záray Károlynak azonban nem imponált a miniszteri minta, mert az nincs tekintettel a speciális pécsi viszonyokra, a hol a kávéházak előtti térségeken mulatozó vendégek öröme, de az egész környék aludni akaró békés polgárainak nem csekély bosszúságára a cigány éjfélig a nyílt utcán és piacon huzza a Jambót. Felvétetni indítványozza tehát a szabályrendeletbe, hogy a zene az utcáról a terekről tiltassék el.

Vasary Gyula főkapitány utal arra, hogy a szabályrendelet ugyanis csak a bor- és sörmérésekben való zenélést engedi meg a felhatalmazza a rendőrkapitányt, hogy az italmérési engedély megvonásával is büntethesse az ellene vétőket, nincs tehát szükség arra, hogy az utcai zenélés még külön is eltiltassék.

Weiller N. János abban a tekintetben is módosítást indítványoz, hogy a kávéházak, a melyek szintén ezen szabályrendelet alá esnek, mert hisz mindegyikben szeszitalok is árusítanak kis mértékben, reggeli 6 óra előtt is kinyithatók legyenek, mert az idegen utasoknak már korábban is szükségük van reggelire.

Többen a pálinkaméréssel foglalkozó korcsmák és boltok megnyitására is későnek tartják a reggeli hat órát, mert a dolgozó munkások már 6 óra előtt szoktak oda betérni a reggeli sziveresítőre.

A főispán indítványára, miután a hangoztatott és helyealéssel fogadott indítványoknak beillesztése a szabályrendeletbe nem történhetik elhírtelenkedve, a közgyűlés a szabályrendeletet visszautasítja a rendészeti bizottsághoz, hogy ez a tett indítványokhoz képest a szükséges módosításokat tegye meg.

Több kisebb fontosságú ügy elintézése után, melyek közt említést érdemel, hogy a Kovács Zsigmond-féle ösztöndíjra a közgyűlés első helyen Lauber Részó 8-ik oszt. kizáró tanultól ajánlotta a városi szolgásmegjelölésnek nyugdíjárulék befizetésére 3 év helyett 5 évi időt engedtek, következett a felső-vámház-utcai óvoda ügye.

Rausch József és 36 társa ugyanis egy óvodának felállítását sürgették a Felső Vámház utcában, melyre már égető szükség van. Az erre vonatkozólag kiküldött bizottság tárgyalta is a felső-vámház utcai iskola igazgatójával, a ki az óvodát az ottani iskola telkén létesíthetőnek mondta.

A tanács azonban nem osztja az igazgató véleményét, mert ez meggátolná a vámház utcai iskola fejlesztését. Külön telek megszerzése lenne tehát szükséges, a melyért azonban a tulajdonosok 7500 frtot kérnek a az építkezés is sokba kerülne ezen felül: indítványozza tehát a tanács, hogy az óvoda ügye egyelőre függőben tartassék, a mihez a közgyűlés is hozzájárult.

Egyik fontos tárgya volt a mai közgyűlésnek

a polgári fiúiskola segélyezése.

Kondor Béla, a kereskedelmi iskola igazgatója ugyanis — mint ezt már lapunk

ban közöltük — polgári fiúiskola létesítésére vállalkozott s minthogy ez a tanintézet városunkban valóban érezhető hiányt pótol, az iránt folyamodott a városhoz, hogy ez intézet számára a szükséges helyiséget, fűtést és felszerelést adja meg.

A tanács — tekintettel arra, hogy ez az intézet még csak kísérletkép létesült s az idén csak az első osztály állított fel — azt indítványozza, hogy az I. osztály számára a megürült sörház-utcai leányiskolában egy tanterem, egy tanári és egy szolgaszoba engedtesse át a város 2-300 frton szeresse be a szükséges felszereléseket, melyeket használatul engedjen át az intézet számára; a segélyezés iránt való végleges határozást azonban tartsa fenn arra az időre, amikor a polgári fiúiskola bebizonyította életképességét. Ezt a javaslatot a közgyűlés el is fogadta.

Apróbb tárgyak.

Kopcsányi Károly dr. jogliceumi tanár megírta a pécsi jogliceum történetét, amely munkából a város közgyűlése ötven — 3 frtos — példányt rendelt meg.

Jött ezután egy csomó kegydíj iránti kérvény, amelyek kedvező elintézését nyertek, özv. Loncsár Ferencné megújított kérvényének kivételével, mert ennek a folyamodónak kegydíjra semmi jogos igénye nem lehet.

Végül három törvényhatósági átiratnak „pártolólág tudomásulvétele” után a közgyűlés d. e. fél 11 órakor véget ért.

H i r e k.

Pécs, 1896. szeptember hó 10.

A menyasszony ruhája.

Néhány héttel ezelőtt következő hirdetés állott a lapokban:

„Egyszerű menyasszonyi ruha, családi viszonyok folytán, azonnal és minden áron eladó. Hol? Megmondja a kiahóhivatal.”

Egy jótékony hölgy, aki a szemérmes nyomort, a város legtávolabb sugában is felszokta keresni s elvből csak azoknak nyújt segélyt, akik szegénységüket megadással türik: az illető hír/ap kiadóhivatalában utána nézett a címnek s ma baráti körben, a következőket mondta el:

A megjelölt utcába hajtottam s hosszú keresés után egy terjedelmes épület udvarában, ráakadtam „a menyasszonyi ruhát” hirdető nőre. Agg nő volt, s az alacsony ablaknál egy csinos leány társaságában varrt. A szoba szegényes — de a mennyre a homályos világításnál kivehettem — tiszta volt, s itt ott a női ügyességnek nyomai: himzés s a többi szinte láthatók valának. Egyszerű az első benyomás nem vala kellemetlen. A két nő, alkalmasint a nyomott helyzetnél fogva, savarban volt, s a félénk leányka nyilván arra várt, hogy a konyhába küldi ki az anyja.

Midőn bezárult háta megett az ajtó, az agg nő egy szekrényt nyitott fel, amelyben egy fehér atlasz szalagokkal s csipkével díszített, egyszerű, de csinos musselin ruha függött. Az eladás okai után kérdezősködtem, természetesen kimérettel, s miután a szegény nő bizalmát megnyertem, elbeszélte hogy: „Két év előtt, — egy műasztalossal ismerkedtem meg leányom. A fiu derék munkás. A kiállításán bizonyosan látta a munkáit. A takarékpénztárban volt egy kis pénze, s azonkívül örökölt is, úgy hogy önállósíthatta magát. Leányom jobban szerette vőlegényét, mint engem, boldog lesz vele, gondolám s a menyegzőre készültünk. Az irtózatos csapás ekkor ért. Férjem, két haszontalan ember által elcsábítva, rosszra vetemedett s a szerencsétlenség örvényébe sodortatott. Nyolc évi fogságra ítéltetett. Borzasztó idő! Végre kiszabadul s mi a menyegzőt hazajövetelével

nek a napjára tűzzük ki. Ma három hete éppen, itt e szobában találkozott először férjem — akiről azt mondtuk, hogy Amerikában van — és leányom vőlegénye. — Itt — sohajta az öreg asszony — először találkoztak, de látni, máshol látták egymást először. Hat évet töltöttek egymással a fogházban, — az ifju éppen oly nehéz büntetett miatt — mint a férjem. A többit elképzelheti nagyságod — rebegé könyvelt szemekkel a sora által lesújtott anya — . . . „Az ifju attól a perctől fogva eltűnt . . . szegény leányom halálra busulja magát . . . ó, irtóztatós volt a felfedezés!”

„Láttam — folytatá a jótékony hölgy — hogy itt nagyon sokat kell jóvátenni s miután könnyű volt eltalálni, hogy a szegényes szobácskában anyagi gondok is tanyáznak, a szerencsétlen, fájdalom gyötört anyától a menyasszonyi ruha árát kérdestem meg. Nem sokat kívánt szegény, kétszer annyit olvastam az asztalára, azt mondtam, hogy a ruháért majd elküldök s távoztam.”

„Nem a Nyár-utcában lakik az öreg asszony?” kérdi az elbeszélés befejezte után egy másik hölgy.

„De igen, de honnan tudja ezt kegyed?”

„Két év előtt éppen ezt a történetet hallottam, éppen attól az öreg asszonytól s alkalmasint ugyanazon menyasszonyi ruhát láttam, amelyet önnek adtak el, mert én se küldtem érte, én is ott hagytam nekik.”

„Óh hisz az csunyasság volna, ha azok a nők, tőkét csinálnának a szerencsétlenségükből . . .

„Ezt nem tessék — jegyzém meg én — ez a szerencsétlen történet, amelyet itt, elméltőztatott mondani, A-tól Z-ig kitalált mese! . . .”

„Lehetetlen!”

„Sajnálom, — de kénytelen vagyok kijelenteni, — hogy e mesének én vagyok a szerzője. Nyolc év előtt egy népies elbeszélést irtam egy néplapban, amely elbeszélésemnek az atya és a vőlegény véletlen fogházi ismeretsége képezte az alapját. — Hogy elbeszélésemnek ilyen „eredménye” lesz a népdél, azt természetesen nem képzelhettem.

bgj.

Napirend 1896. szeptember 11-én.

Naptár: péntek. szept. 11. — Róm. kath.: Jácint. — Prot.: Teodora. — Görög-kel. (aug 30.) Sándor. — Zsidó.: Tischri 4. — Nap két 5 óra 17 perckor; nyugszik 6 óra 2 perckor. — Hold két 10 óra 34 perckor délelőtt; nyugszik 7 óra 25 perckor este.

Időjárás: hőmérséklet 18.5 Celsius fok meleg légnymás 763. — Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe idő jelentékeny csapadék nélkül várható.

Központi választmány ülése a vármegyeházán délelőtt 9 órakor.

Közigazgatási bizottság ülése a városházán délelőtt 10 órakor.

— (Pécs város vendégei.) A millenniumi bányászati, kohászati és geológiai kongresszus f. hó 24, 25 és 26-án ülészik a fővárosban, melynek bevégeztével a kongresszusnak mintegy 70 tagja érkezik Pécsre, köztük számos külföldi is, hogy itt a D. G. T. bányáiban a kongresszust mintegy tovább folytassa. Előreláthatólag a város közönsége a töle megszokott vendégszeretettel fogja fogadni az illusztris vendégeket.

— (Eljegyzés.) Kovrig János, posta- és táviró tiszt eljegyezte Stróbl Anna kisasszonyt Pécsen.

— (Névmagyarosítás.) Weisz Mór, pécsváradai illetőségű, budapesti lakos, valamint Blanka, Ernő, Kamilla, Olga és Elvira nevű gyermekei vezetéknevüket belügyminiszteri engedéllyel Tordai ra magyarosították.

— **(A pécsi közjegyzői kamara)** f. hó 8-án d. e. 10 órakor tartotta rendes évi közgyűlését Bánffy Simon kir. tanácsos, kamarai elnök hivatalos helyiségében, mely alkalommal elnökké újból Bánffy Simont választották, ki ezt a tisztelet a kamara megalakulása, 1875. óta tölti be. Alelnök lett Plihal Ferenc nagykanissai, kamarai tagok Ziegler Kálmán csáktornyai, Blum Béla pécsi, Visy Lajos mohácsi kir. közjegyzők; póttagok: Ursziny Pál dárdai és Külléy Zoltán siklósi kir. közjegyzők, valamennyien egyhangulag. Bánffy elnök a gyűlésen résztvett közjegyzőket barátságos ebédre hívta meg, mely a nemzeti kaszinó könyvtári szobájában lett felszolgálva, a melyen mint meghívott vendégek részt vettek Blaskovich István kir. táblai elnök, Zsolnay György főügyési helyettes és Hamza Géza elnöki titkár. A társaság kedélyes feszeltség mellett délutáni 5 óráig maradt együtt.

— **(Idegen katonák Pécsen.)** Ma délben érkezett Pécsre Bécsből a Boszniába menő 16-ik gyalogezred, az ezred két csoportban érkezett meg városunkba. Az 1-ső csoport Barcsról külön vonattal egy óra előtt ért ide s itt megebédelvén este 6 órakor indult Bród felé, le Boszniába. A másik csoport ma éjjel jött és vonatjuk rövid pihenés után tovább vitte őket Bród felé.

— **(A vadász-szezon)** javában tart már s künn a mezőkön, réteken, tarlókön, erdőkben teljes szenvedélyvel átvette uralmát a szegény tapsifülesek, rebbenő fo-

golykák nagy veszedelmére. Mindenfelé ropog a puska s a szél messze elhordja a haláltosztó lövések visszhangját, a megriasztott vadak ijedten iramodnak szerte — a sűrűbe, a kukoricásba, mely még jó menhely nekik. De nem soká, ha ezt is letarolják, akkor lesznek a vadak igazán üldözöttek.

— **(Kinevezés.)** A zágrábi üzletvezetőség Zelms Vilmos díjnokot a pécsi osztálymérnökséghez számtisztte nevezte ki.

— **(Jótekonyság.)** A július 30-iki katasztrófa sebesültjeinek felsegélyezésére Fürst Józsefné szül. Reeh Hermin urnó Prágából 20 frtot küldött. A jótekonyság adomány rendeltetési céljára fog fordíttatni.

— **(Halálosítás.)** Kaiser Henrikné szül. Matos Zauzsanna, ma reggel, életének 54 ik évében elhunyt. Temetése holnapután (szombaton) délután 3 órakor lesz a Mária-utca 13. számú házból a budaikülvárosi temetőben. Az engesztelő szentmise ugyanekkor reggel 9 órakor lesz a belvárosi plébánia templomban.

— **(Lótulajdonosok figyelmébe.)** A m. kir. pécsi 8-ik honvédszázad 3. századának parancsnoksága Sárdról (Somogy-megyéből) mai napon átiratban közölte a pécsi rendőrséggel, hogy a lótulajdonosok lovaikat f. hó 14-én (hétfőn) Pécsen a Lakits kaszárnyában átvehetik.

— **(Ismét tombola-husás.)** A pécsi önkéntes tűzoltó-egylet jubileumi népnepélyén sokan nem váltván be tombola-utalványaikat s még több tombolatárgy is maradván vissza, a rendezőség az utalványok beváltására és az összes tombolatárgyak kisorsolása céljából f. hó 13-án (vasárnap) a tornacsarnokba tüzte ki a tombola-hu-

zást. mikor is délután 2 órától 4 óráig fog megtartatni a tombola-utalványok beváltása és az összes tombolatárgyak kisorsolása.

— **(Szerencsétlenség a szigeti országúton.)** Ma reggel fél kilenc óra tájban Justus Miksa bornagykereskedő lovai a szigeti országúton valamitől megbokrosodtak és a kocsit elragadták. A kocsin fentült Justus Miksáné, egy kis gyermekével s a megbokrosodott lovak örült vágatással neki ragadták a kocsit egy telegráf oszlopnak, mielőtt még a kocsi megakadályozhatta volna ezt. A kocsi rudja eltörtött s a nagy zökkenés következtében benne ülők kiestek. Azonban csak a bakról leesett kocsi sérült meg, Jusztuszné és kis fia semmi sérülést sem szenvedett. A megvadult lovak ekkor szabadjára eresztve rohantak befelé az úton s Büchler Károly inasgyereket, a ki nem tudott előlük menekülni, elgázolták. Az elgázolt fiu szintén több helyen megsérült. Most a rohanó állatok a Stirling-féle ház elé értek s az ott álló fiakkerosok elébük ugrottak s fel is tartóztatták őket. Azonban, mire megfékezhetők, egy fiakkerosnak is baja esett, mert a lovak elütötték s az esés következtében arcán és fején zúzódást szenvedett. Itt birták csak a megvadult állatokat végre megfékezni, mikor már meg volt a szerencsétlenség, melynek három áldozata többé-kevésbé megsérülve a kórházban nyert első orvosi segítséget.

— **(Reformátusok közgyűlése.)** A felső baranyai ev. ref. egyházmege —

horkolva, nyerítve ragadja magával a járművet, mely az ut göröngyein meg megrázódik, s mint könnyű pelyhely száll a vágató lovak után.

Az öreg koldus, ott az utszélen, megdermedve tekint a szekér után, mely oly örült vágatással repült el mellette. Bal kezével tántorogva támaszkodik egy korhadt fa törzséhez, hogy leküzdje az iszonyu felindulást mely ősz szakáltól, s deres bajusztól fedett arcát egészen elékteleníti. Remegő jobbával fenyegetve emeli fel göröngös botját, s rekedt hangon mormogja:

— Megismertél! . . . De még lesz alkalmad közelebről is megismerni! . . . A felemelt somfanyél lassan hanyatlik le a karral együtt, s az öreg arcán két nehéz köny gördül alá. A szür érdes ujjával törüli le könyét az agg, s még egyszer fenyegető mozdulatot küldve a tovaszáguldó szekér után, folytatja utját a város felé.

A szél süvitve rohan a kopasz fák ágai között, meg-meglebbenté az agg fürteit lassu léptei közben, s egy-egy árva, elsárgult, összefonyadt levelet hullat meg-görnyedt vállaira, talán részvétet érezve iránta. De azt nem veri fel álmatag haladásából semmi; földre szög-zett szemekkel megy tovább, miközben arcán majd mosoly, majd fájdalom fut végig; s szemei megnedvednek sűrű, nehéz könnyeitől.

Csendes elmerülésében észre sem veszi a nagy zajt, melylyel két almás szürkétől vont könnyű kocsi közeledik feléje. Szép barnafürtű ifju hajtja a száguldó lovakat, vállain bő redős köpenyvel, mely egészen elföldi alakját. S midőn már közel éri az öregot, harsány de izgatott hangon kiált reá.

A vezér e szavak közben súlyos fegyvere agyával belevág a semmiségbe, s az csörömpölve hull ki keséből, hogy a mélyen alvó vitézek alkalmatlan horkolását kiméltlen figyelmeztetéssel szakítá félbe. Az éjjeli magánbesséd e kis intermezzo után félbe szakadt egy időre, s az álmatlan férfi agyában annál inkább tüste, kergette egymást a sok tervezgetés, a sok gondolat.

— Kamarás uram döllyfe, nem hiszem, hogy megtagadja tőlem . . . tőlem, ki hatalmas ellen lehetek, leánya kezét. Megkísértem, megkísértem. Haha! egy leányra két kérő, kik közül az egyik már jó szerencsével járt, de a másik sem fog vesíteni; ha nem adják, viszem . . . viszem erővel, én a rácsok vesére.

S e szakgatott tervezgetés közben végre lassanként elhalt a szó még folyton mosgó ajkain s végre minden elcsendesült a kunyhó fedele alatt. A még folyton Morpheus édes karjaiban nyugvó cimborák parancsnokának arcán édes mosoly ül, karjait néha boldogan terjeszti ki, hogy álmainak tárgyát megölelje, de csak az üres levegőt zárhatja széles mellére . . .

S midőn már a nap magasan járt az ég boltozatján, megnyílt végre a kunyhó fatuskóval betámasztott, rozszant ajtaja s kilépett azon négy fényes öltözötű, előkelő rác, gazdag drágakövekkel kirakott, csillogó törrel bársony övekben; gyorsan haladtak le a domb-ról, köpenyegbe burkolva sietnek a fényes tornyu város felé s elérve azt, élénk taglejtések között fordulnak be egy szűk utcába, hol kevés idő múlva egy csinos kis ház kapuján tűnek el.

A távozók után megmozdul a kunyhót körítő galagonyabokrok száraz csoportja s egy ősz fürtű fej

mint vasárnapi számunkban jeleztük is — most tartotta közgyűlését Harkányban, Szilágyi Deszö világi elnök vezetése alatt. A közgyűlés tanácskozásai vasárnap kezdődtek és tegnap fejezték be s mindkét napon ünnepies istentisztelet előzte meg őket. Kerületi képviselővé Iványos Soma lelkészt és Küllely Zoltán kir. közjegyzőt választották meg a közgyűlésen.

— **(Agyonvert vetélytárs.)** Tegnap este 6 órakor — lapunk zárta után — hirdette ki a pécsi kir. törvényszék a Domokos Pál megölésével vádolt Pocska József előtt az ítéletet. Az ítélet — tekintetbe véve vádlott nagy felindulását és a férji becsületéért gyalázatot — csak 2 évi börtönrre ítélte vádlottat, a ki azonban ez ítélet ellen is felebbesett.

— **(Hamisító cseléd.)** Az éjjel a rendőrrjárat csavargásért letartóztatta Báter Péter, abaligeti illetőségű cselédlegényt. Ma aztán, mikor a kihallgatására került a sor és a cselédkönyvét a gazdája bemutatta, kitént, hogy a csavargó cseléd a cseléd könyvét is meghamisította több ízben s mindenütt saját kezeirásával vezette be munkaadói elismerését „jó“ magaviseletéről és „nagy“ szorgalmáról. Hogy milyen jó magaviseletű és szorgalmas, azt legjobban bizonyítja, hogy elhagyta a gazdáját és csavarog. Most hazatoloncolják, hamisításért pedig feljelentik a bíróságnál.

— **(Gyümölcstolvajok.)** A rendőrségnek ugyancsak sok baja van a diva-

tossá vált gyümölcs és szőlőtolvajakkal. Nincs nap, melyen ne jelenteténék be egy két lopást, a mi kint a szőlőkben történik. Ma is egy lopással vádolt leányzó állt a rendőrfogalmazó előtt, a ki nem is vette tagadásba, hogy egy pár almát és barackot nem szedett a panaszosnő szőlőjében, de azt mondja, hogy a csirkéket kihajtani ment oda be ma reggel, mikor ott kapta a panaszos asszony. A rendőrfogalmazó aztán 10 forint pénzbüntetést mért a gyümölcstolvaj leányra, a mit ha 15 nap alatt meg nem fizet, egy napi fogságot kell letöltenie.

— **(Eltűnt elmebeteg.)** Spindlbauer Ernő, szegzárdi születésű, 28 éves nőtlen segédjegyző, ki legutóbb Budapesten lakott s ott az elmebetegség jelei mutatkoztak rajta, a napokban eltűnt. Most keresik. A pécsi rendőrséghez érkezett átirat szerint az eltűnt ember alacsonytermetű, beszél magyarul és németül, barna haja, kék szemei gömbölyű kerek arca van.

— **(A szegzárdi Ferenc közkórház)** A még I. Ferenc király idejében épült szegzárdi Ferenc közkórházat 120.000 frt költségen megnagyobbították, hogy 100 elmebeteg részére berendezhessék és hogy felállithassák a bábaképző tanfolyamot. Az impozáns épület most már be van fejezve. Az új épületet folyó évi október hó 12-én adják át ünnepélyesen, mely alkalomra Percel Dezső belügyminiszter is lemegy Szegzárdra. Még megemlítjük, hogy a kórház történetét

dr. Tanárky Árpád, a kórház főorvosa, írta meg könyvalakban, mely a kórházi épület átadásakor fog megjelenni.

— **(Előmunkálati engedély megújítása.)** A kereskedelemügyi miniszter gróf Széchenyi Ferenc és lovag Biedermann Ottónak, a m. kir. szab. pécsbarcsi vasut Szigetvár állomásából kiinduló lag Csertő, Mozsgó, Sümeg-Szent-László, Boldogasszonyfa, Búszényfa és Simonfa községek határain át, a magyar kir. államvasutak Kaposvár állomásáig vezetendő gőzmozdonyu helyi érdekű vasutvonalra 1894. évi augusztus hó 4-én 56,435 sz. alatt kelt rendelettel megadott s mult évi augusztus 24-én meghosszabított előmunkálati engedély érvényét a lejáratától számítandó további egy év tartamára megújította.

— **(A névmagyarosítás érdekében.)** A m. kir. vallás- és közoktatásügyi miniszter az összes tanfelügyelőségeknek s köztük a baranyamegyei tanfelügyelőségnek is a következő rendeletet küldötte meg: A központi névmagyarosító társaság elnöksége azon kérelemmel fordult hozzám, hogy nevezett társaság által egyengetett uton lendületet vett névmagyarosítás ügyét támogassam. Minthogy ezen kérelem megérdemli a méltatást és pártolást: fölhívom a tanfelügyelőséget, hogy tankerülete részéről a jelzett társaságnak a fönntemlitett óhajításban nyilvánuló törekvését, kerülve természetesen minden pressziót, hatályosan támogatni sziveskedjék Wlassics s. k.

emelkedik ki, kutató szemeivel a messze haladók után tekintve. S midőn azok eltűnnek tekintete elől, a fej után rongyos szür kerül ki a tüskés buvóhelyből s egy öreg koldus szikár alakja halad le sietve a dombról.

II.

„Az vig öröm után siralom érkezik.“

A nap rövid pályájáról lassanként készül aláhatatlan s álmos szemeivel csak kevéssé tekintgetett szét pusztá birodalmán, midőn Kamarásék házából a komondorok bőszült csaholása között, elégedetlen, bosszus arccal jött ki a már általunk jól ismert négy előkelő rác férfi s a három erős pejtől vont kocsi, melyről csak nem rég szálltak le, örült vágatással ragadta őket el Kamarás János nemesi portája elől, ki az utcából, a kopár sikon át az elhagyatott utra, mig a város messze elmaradt mögöttük.

— Hajts! hajts! kiált a legfényesebb öltözötű férfi társaira, kiben rögtön felismerhetjük a rác vezért.

S midőn már az örült vágatás közben vad lelke zivatartját eléggé kitombolta szentségtelen ajkain Istent s mindent káromolva, megragadja a lovakat hajtó szolgál kezében a féket s lassabb menetre kényszeríti a libegő állatokat.

Három társa félve huzódik meg a koci ülésén s remegve hallgatja ura dühöngését, vágyó pillatásokat vetve a mögöttük elmaradó ritka facsoportokra, melyek alatt inkább szeretne most ekrajtozni.

A mint így csendesebb vágatásban igyekeznek utasaink minél messzebb hagyni magok mögött a reájok gyaníthatólag veszélyes, vagy legalább rossz emlékü várost, feltűnik az ut mellett egy bárányszőr sűveg alá szorított ősz fűrtű fej, s utánna a kopott, toldott foldott szür, vállán görcsös somfabottal, s oldalán durva szőrű tarisznyával, melyet egészen megtöltének a jószívű emberek könyöradományai. Szürke szemöldöktől árnyalt szemeit hosszan függeszti az utasokra a sűvegét leemeli fejről, s reszketeg sovány kezét esdekelve nyújtja ki a lassan ügető szekér felé.

— Könyörüljenek rajtam, kegyelmetek. Az ur, ott a koci hátulsó ülésén megrázkódik az agg láttára; arcan babonás rémület fut végig.

— Könyörüljenek rajtam, kegyelmetek! Esd má sodszor is az agg koldus, s közelebb lép a kocsihoz.

— Hajts! hajts! kiált rekedt hangon társaira az a remegő, elsápadt alak, ott a főülésen; s ijedve takarja el kékes arcát, s szemeit a koldus tekintete elől.

A másik pillanatban repülve tűnik el a szekér, utasaival együtt, az ut kanyarulatánál; a három pej

Legujabb brillant-ékszerek u. m. kar-kötők, gyűrűk, fülbevalók, haj-, mell- és nyaktűk, továbbá valódi arany, ezüst urinól órák és láncok valamint valódiezüst és china ezüst iparművészeti tárgyak és különféle ékszerek igen dúz választékban és igen mérsékelt áron kaphatók **Schönwald Imre** ékszer-gyárosnál Pécsen, Király-u. hatyru épület. Kívánságra fenti czég minden-hová választékot beküld.

Közgazdaság.

□ **Állatjárványok.** A legujabb statisztikai kimutatás szerint megyénkben az állatjárványok állása a következő: lépfene 4 községben 6 udvarban, veszettség 4 községben 4 udvarban, száj és körömfájás 44 községben 688 udvarban, rühkór 1 községben 3 udvarban, sertésorbánc 6 községben 34 udvarban, végül sertésvész 81 községben konstatáltatott. Tolnavármegyében ezzel szemben lépfene 2 községben 4 udvarban, veszettség 2 községben 2 udvarban, ragadós száj és körömfájás 18 községben 253 udvarban, hólyagos kiütés 1 községben 67 udvarban, rühkór 1 községben 4 udvarban, sertésorbánc 17 községben 517 udvarban, végül sertésvész 53 községben uralkodik. Somogyvármegyében a ragadós száj és körömfájás, meg a sertésvészen kívül csak egy állatbetegség, a veszettség konstatáltatott 1 községben 1 udvarban, de a ragadós száj és körömfájás 145 községben 1117 udvarban lépett fel a sertésvész pedig szintén nagy mértékben grasszal, a mennyiben 70 községben lett megállapítva.

□ **Gazdák kongresszusa.** A folyó hó 24. és 25-én tartandó IV. orsz. gazdakongresszusra eddig 700-an felül jelentkeztek; köztük a vidéki, köztük a baranyamegyei gazdasági egyesületek kiküldött tagjai 400-an, akik 24 gazdasági egyesületet és 7 megyei mezőgazdasági bizottságot képviselnek. A tagsági jegyeket és vasuti igazolványokat a bizottság most küldi szét s minden tag — ha erre igényét külön bejelenti, 5 db. ingyen kiállítási belépő jegyet is kap. A tárgysorozat ez: Szept. 23-án d. u. 6 órakor az ünnepek csarnokában ismerkedő est lesz. Ezt a bankettet tulajdonképen Dessewffy Aurél gr. tiszteletére tervezték a gazdák. Dessewffy azonban családi gyászra miatt az estén meg nem jelenhet. A következő napokon a kongresszus tárgyalásai fognak lefolyni.

□ **Határjelzés.** Fontos szabályrendelet adott ki a földmívelésügyi miniszter. Ezen rendelet szerint minden földtulajdonos köteles birtokának határát látható módon megjelölni. A rendelet másik szakasza következőleg hangzik: A földbirtok határának megjelölésére árok, sövény, faültetés, határkő, kellően meg erősített oszlop vagy cövek alkalmazható. A határkő a földbe félméter mélyen helyezendő el. A fából készült oszlop vagy cövek leg kisebb vastagsága 10 centiméter. A határjelül használt kőoszlop vagy cövek rendeltetésének könnyebb megismerése céljából a tulajdonos nevével vagy más alkalmas módon (kereszt-tel vagy számmal stb.) jelölendő meg. A megszabott idő alatt fel nem állított határjelt a tulajdonos költségére a hatóság felállítani tartozik.

□ **Fogyasztási adóbérletek fölmondása.** A pénzügyminiszter intézkedvén a fogyasztási adóknak a legközelebbi évre leendő biztosítása iránt, teljes nyomatékkal jelentette ki a pénzügyigazgatóságoknak, hogy a főnnálló megváltási és bérleti szerződéseknél az államkincstár részéről való fölmondását csakis a legritkább esetekre kívánja szorítani. Ennélfogva az ily szerződéseket a pénzügyigazgatóságok csak akkor mondhatják föl, ha az idényre biztosított adóösszeg lényegesen meghaladó bérösszegre szóló, kellő bánatpénzzel fedezett szabályszerű bérjárat áll rendelkezésre, vagy ha az illető községnek bérleti csoportba való vonása más községek sikeres biztosíthatása érdekében elkerülhetetlenül szükséges. Hogy az újból biztosítandó községekre nézve idejekorán tájékoztatást szerezhessen, köteleességévé tette a miniszter a pénzügyigazgatóságoknak, hogy október 8-ig kimutatást terjeszzenek föl hozzá azokról a községekről, melyekben a fogyasztási adókat ez idényre ráutalás útján biztosították, továbbá a melyekre nézve az államkincstár, vagy a melyekre nézve az adószedésre jogosított a jövő évre jogérvényesen fölmondotta a szerződést.

TÁVIRATOK.

— **A képviselőház ülése szeptember hó 10-én.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ma folytatták a képviselőházban a bűnvádi eljárásról szóló törvényjavaslat részletes tárgyalását, melynek során semmi érdekesebb momentum nem merült fel. A ház mai ülésén már a Harkányból visszatért Szilágyi Dezső elnökölt.

— **Leégett kendergyár.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az újszegedi virágzó kendergyár tegnap este leégett s temérdek kész áru lett a lángok martalékává. A kár azonban megtérül, mert a gyár s az anyagkészlet biztosítva volt.

1049. szám.

Eln. 1896.

Árlejtési hirdetmény.

A pécsi kir. ítélő-tábla elnöke közhírré teszi, hogy a pécsi kir. ítélő-tábla, a pécsi kir. törvényszék, a pécsi kir. ügyészség és a pécsi kir. járásbiróság helyiségeinek fűtéséhez 1897. évben szükséges

1202.52 m.³ hasogatott kemény tűzifa

szállításának biztosítása végett az árlejtést 1896. évi Október hó 6-án d. e. II órakor a pécsi kir. ítélőtábla elnöki irodájában (Pécs, Széchenyitér 14. sz. I. em 15. ajtó) fogja megtartani, melyre a vállalkozni kívánókat azzal hívja meg, hogy a megállapított árlejtési feltételeket az elnöki irodában a hivatalos órák alatt megtekinthetik.

Pécs, 1896. szeptember hó 1-én.

— **Előkészületek az interparlamentaris konferenciára.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az összes külföldi parlamentek küldötteiből Budapesten összeülő interparlamentaris konferencia programja immár végleg meg van állapítva; A nemzeti és országos kassinók s a parkklub fényes estélyt rendeznek a konferencia tagjainak tiszteletére. A konferencia rendező bizottságának tegnapi ülésén Dezsőffy Aristid titkár bejelentette, hogy még 24.000 frtot fog kérelmezni a költségekre a képviselőháztól s így az összes költségek 30,000 frtra rúgnak.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

4274.

p. 1896. sz.

Árverési hirdetés.

Alulirt bir. végrehajtó közzé teszi, hogy Dr. Parragh Antal pécsi ügyvéd mint vagyonbukott, Schmidt Sándor csődtömeggondnoka kérelmére a pécsi kir. törvényszék mint csődbíróságnak f. é. 12831. számú végzése folytán a csődtömeghez tartozó 120 frtra becsült 2 ló, kocsi, lószerszám és széna nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek Szentlőrinczen, a helyszínén leendő eszközzésére f. é. szeptember hó 14-ik napjának délutáni 2 órája tűzetik ki.

Sz Lőrincz, 1896. évi Szept. hó 6.

Könczey
bir. végrehajtó.

Blaskovich István
kir. ítélő táblai elnök.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfűző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segítségével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

nagy választékban kaphatók fogalmi, színes és fehér író papírok, különböző súlyban és minőségben; itató papírok, levélpapírok dobozokban, írotollak, tollnyelek, különböző színű tinták, gummi arabicumok, fehérneműt jelző tinták, kaucsuk bélyegző tinták, pecsétviaszok stb. stb. eféle czikkek, olcsó áron.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.